

ГОРЕ МОЖЕ И С ПО-МАЛКО ПОДОТРЕЖИ ХОРА

— Вие, г-н Данилов, бяхте първи секретар на ОК на ВКП. Как бяхте избран? Как бяхе антуражът Ви?

— Беше такава бурна революция. Имаше от 40 до 100 водоразлива на някои от кандидатите в листата. А знае те това как става, не задържах работниците, а задържах тях — функционерите. И аз имах шефствено и няколко задържах, но голям брой бяха тук с повече от 70 водоразлива и аз останах. Бях избран.

— Известно е, че следващите ръководства в Русе не одобриха Вашата дейност особено в строителството и селското стопанство. Имат ли те основания за претенции към Вас като ръководителя в нашия район?

— Първо, аз смятам, че имат право да имат претенции. Например за окрупняването на селското стопанство. Такава беше позицията в страната. Преди два дни много се възмущават, като проточат за изказването на Тодор Живков, че той бил продал през 50-те години несъстоятелността на социализма и на комунизма. Той ни вадеше душата за създалото на окръпнен стопанство. Моето участие е по началния период. Аз не искам да давам данни само за себе си. Затова запито колкото и несприятелен да са били стилът и методите на работа, все пак не бяхме колективно ръководство. Аз имах един принцип: че в окръжното ръководство можем да работим и с по-малко подготвени хора, най-силните ни хора трябва да са тези, които ръководят тежестите и заводите.

СЛУЧАЙ БЕРКОВ

— На нас русенци, ние е известно за конфликта между Вас и небесклоната Крум Берков, дека ми пръст. Знам, че в ЦК се писаха писма. По този повод ли беше свадата?

— Крум Берков беше много динамична творческа личност. Но не беше издържан докрай в икономическата си политика и в смятките. Той ставаше за нова неща. Той беше инициатор. С него бяхме посетили много страни.

— Ходите чак в Америка?

— Два пъти в Америка, в Холандия, Италия, Франция, Западна Германия. Той беше много силен и с голяма инициатива в това отношение. Следователно да организира това, което сме договорили. Но, разбира се, не всяко беше негово и мое лично дело, ние имаме тук ръководство и ня подкрепяше центърът. Но после възлязох в периода, когато трябва да се връщат заемите на банката. Крум не преценяваше как да тегли средства. Имаше и калко собствени вкусове по кадрите. Въпреки че направи доста за Сливко поле, ние излязохме големи трудности на годишните събирания по неговия избор.

— С Крум Берков какво стана? Какво писа в ЦК той срещу Вас?

— Напротив той искаше да го правим кмет на Русе. И тогава аз казах, че той няма качества за кмет. Той не може да седи на кметския стол и с търпение да изслушва хора. Понеже той чувствуваше, че навлезе в тежко икономическо положение, по-добре му беше да се скрие с ръководство. Какво беше писал вие за това? Той имаше една изключителна привличане. Писал, вали, че като сме били в Италия, аз съм използвал служебното си отиване за частна работа. Вярно е, използвах съм си. Имам лична работа — една шора за прозорци и други. Мен никога не ме е напускала мисълта, че наблизо денято на хората към нас,

ръководителите, е много по-голямо, отколкото към обикновено човек, нефункционер.

— Какво бяхте казали за едноличните решения, за авторитарното ръководство. За Вас не знаем, но Вашите наредения в партийното ръководство много обичаха сами да решават. Особено Георги Табаков, Петър Петров.

НЕ МОЖАХМЕ ДА РЕАГИРАМЕ

— А в промишлеността как беше? И там ли имахте подобни успехи?

— Много заводи се напраща, но имаме голяма трудност от една даденост — на следването на примитивни предприятия от миналото, от бившия страна. Не искам да кажа, че не е имало умни хора, защото като ги разкрият отгоре и почнат да обследват, става опасен процес. Разбирам те — казва. — Но не мога. Ти знаеш кой ми наредил. „Добре да — казва. — Кой ти паредил? Ти си си сложил главата в торбата. Не мога — казва. Разделям

дам коняния спорт. Какви ми да сперт, защото ще стане голяма беда“.

— Оттам в Комитета. Петров, Петров го няма. Оттам при Георги Пенчев. С Пенчев бях близък, още от ста-а-рото ТКЗС в Ряхово се познавахме. Казвам му: „Георге, научих тъй-тъй. Върно ли е?“ Георги Пенчев казва: „И по-страна е от тази, де, а ти знаеш ти“. „Ами, Георге, ние не сме правили такива неща. В такива машини и по такъв начин — никога!“ Тогава в цяла България така се събират пари за футбол. После футболът става професионален. Колко се издигна — въпрос. Викам му: „Скъпайте, бе, с тези груби изразения и станете инициатори и да разкриете вие тези неща, защото като ги разкрият отгоре и почнат да обследват, става опасен процес“.

— След Вас кой още поста първи секретар?

— Ангел Бобоков.

— А Петър Петров вече беше ли на небесклоната?

— Петър Петров по мое време дойде като студент. Беше в комунистическия отел в Съвета. После — инструктор в Градския и Окръжния комитет, по строителството, по главен инженер на СМК. Водехме го да го изведем на висок пост.

— Как да си обясним неприязнята на Петър Петров към Вас? Аз бях в Съвета за култура и от партията по негова заповед ни караха да излизаме от фотомашините, посетения на Мартенските му знаци дни, и от албумите тези фотоси, на които сте вие. Имаше случай да смъкнем фотоси само защото се виждаха ухото Ви. Бяхте задържани от списъка на поканите тези гости за фестивала и т. н. Замисляхте ли такава отношение към Вас? То ва принцип ли беше — следващият ръководител да мрази предишния?

— Това не е било принцип. Но през последните години Тодор Живков и особено Милчо Балева също очевидно не мислели за филтруването с някои от заместителите на първите секретари. Това не беше с цел да се укрепят авторитетът на първия, а обратното — да се дразия, да се чувстват неуверен той. Това ще го потвърди много мои колеги — първи секретари по окръжията. Позволяте ли конкретно да не отговарям за отношението на Петър Петров, не че имам възможност, но то се отнася до мен лично.

СКАНДАЛЪТ С ФУТБОЛНАТА ЧЕРНА КАСА

— Знамте ли она скандала с черната каска за футбол? Да. Ше аз казвам. Един ден при мен (аз бях временно в Русе, тогава бях посланик в Прага) идва Тито Цонев, бивш секретар. „Много искам да ви видя“ — казва. Да да виждам. Къде-къде: в „Рот“ казва. „Добре, аз не познавам мястата. Ти познаваш. Върнат по много дош ли. Тръгнали са с една торба, събират пари, ще изварят маса ръководители в затвора.“ Викам му: „Тито, отде ги знаеш ти тези работи?“ Казва: „Аз работя в „Дунав“, живея

в антикварно поведение, съм съм се старал в рамките на моите възможности да проявявам гражданския съвест“.

— Описан беше министъра Шесто управление тогава? Знаете ли нещо друго за неговата работа?

— Бях в София, когато задържаха д-р Доганов и же на му. Лично отидох да се разпитах. Казах: „Какво е престъплението? Никаква. Сие нил два наполовина. Голяма работа, за да издържи сина си да следва“. Така беше с Панайот Станев. И с други.

ПРОЦЕСЪТ ГОРУНЯ

— По Вашето време беше процесът Горуня. Имаше ли отношение към него?

— Казвам смята свята нектиня: кога и как е разлитан въпросът за Горуня, нас никога не ни е занимавал. Задържането на Аврам Чернев стана по заповед отгоре. Къде и как — не знам. Той казва, че не сме се застъпвали, след като бил задържан. Но точно по него време окръж-

ГОСТ НА РУСЕДНЕС

ния началник Таню Дянков дойде при мен с един списък: Асен Цанев, Трифон Цанев, Антон Цанев и други — приятели на Чернев. Ше ги викат на следствие. Аз казвам: „В никакъв случай. Поемам цялата отговорност“.

— Как да си обясним неприязнята на Петър Петров към Вас? Аз бях в Съвета за култура и от партията по негова заповед ни караха да излизаме от фотомашините, посетения на Мартенските му знаци дни, и от албумите тези фотоси, на които сте вие. Имаше случай да смъкнем фотоси само защото се виждаха ухото Ви. Бяхте задържани от списъка на поканите тези гости за фестивала и т. н. Замисляхте ли такава отношение към Вас? То ва принцип ли беше — следващият ръководител да мрази предишния?

— Това не е било принцип. Но през последните години Тодор Живков и особено Милчо Балева също очевидно не мислели за филтруването с някои от заместителите на първите секретари. Това не беше с цел да се укрепят авторитетът на първия, а обратното — да се дразия, да се чувстват неуверен той. Това ще го потвърди много мои колеги — първи секретари по окръжията. Позволяте ли конкретно да не отговарям за отношението на Петър Петров, не че имам възможност, но то се отнася до мен лично.

ВЪЗДЪРЖА ОСТРАНИИ КОМЕНТАРИ

ме се. Казвам му: „Георге, развуй бе. Недейте така. Обричат се“. След време, след инфирата му, като го върна за в ОКС, в два разговора ми каза всичко“.

— Вие бяхте близък и с друг един Пенчев. Иван Пенчев — началника на милицията? Той какво Ви разказваше?

— Да. И той ми разказваше нещо и нашироко. Преди да уири, един ден ме извика до Букурещ.

— Аз знаех, че се съветат, послушват много хора, в това число и мен. Разбрах го от някои подмятия в центъра. Казвам му: „Добре е да ме следите, ако аз отивам в ня каква престъпелност, но мисля, че в случая аз нямам таква

вола протече по гърба ми. Започнах възражението си, че аз не съм инженер. Живков каза: „Ние знаем, че не си инженер, но знаем, че имаш добър политически опит, че умещаш да работиш с хората, имаш стопански опит и сега за момента не трябва енергетик, а ръководител, не шо като комисар. Който да организира“. На другия ден правя предложение за създаване на министерство. Вторият мой документ е за размятане на почините дни. С цел пестене на енергия. Това ва казвае нито, че България е най-голяма в света, защото когато в София се идеела, в Русе е سردя, а във Варна четвъртък. Мен не ме обижда това, че тогава са ми били непонятни много технически въпроси.

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Три години.

— След това — посланик в Румъния?

— Пет години и половина. Толкова бях и в Чехословакия и две години и половина в Корея.

КОНФЛИКТЪТ С ЛЮДМИЛА ЖИВКОВА

— Как виждате сега нашия град? Какви грешки са допуснали, какви успехи са постигнали?

— Първо — за себе си. И аз съм грешил. Но си казвам едно — да правим грешките в периферията, а не в центъра. Когато ме питат кое е най-доброто, което сме направили за Русе, отговарям, че това е, дето не сме пила ли центъра. Второ, ще може да се разсъждава по-културно. Категорично бях против да се пила Доходното здание. Докато аз бях секретар, това не стана. Аз и сега казвам, че с по-малко пари на свобода площадка ще направим по-удобен театър. И Русе ще има и Доходно здание и нов театър с паркинги и

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Три години.

— След това — посланик в Румъния?

— Пет години и половина. Толкова бях и в Чехословакия и две години и половина в Корея.

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Три години.

— След това — посланик в Румъния?

— Пет години и половина. Толкова бях и в Чехословакия и две години и половина в Корея.

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Три години.

— След това — посланик в Румъния?

— Пет години и половина. Толкова бях и в Чехословакия и две години и половина в Корея.

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Три години.

— След това — посланик в Румъния?

— Пет години и половина. Толкова бях и в Чехословакия и две години и половина в Корея.

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Три години.

— След това — посланик в Румъния?

— Пет години и половина. Толкова бях и в Чехословакия и две години и половина в Корея.

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Три години.

— След това — посланик в Румъния?

— Пет години и половина. Толкова бях и в Чехословакия и две години и половина в Корея.

ВАШИЯТ МИНИСТЪР

— Вдното на Министерството на земеделието, другото продължение на транспорта. Аз винаги съм настоявал да ме оставят в окръга. Когато се е взело решение за министър на енергетиката, мене вие имате. Сак имаме като сега енергията криза. Гаснеше. Изключаваша тока. Казва са били мотивите, кой е предложил, не знам. Викаме Тодор Живков едла вечер в ЦК. Аз ми разказвам за окръга, за електрониката, как успяваме и не успяваме. Той ме слуша, слуша. Звънна на секретарката та и й каза: „Донес ли е кончик“. Тя донесе два коника. Той казва: „Дай да се чукам. От утре си министър на енергетиката“.

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,

КАКО ГДИНИ БЯХТЕ МИНИСТЪР?

— Абсолютно.

— А до този момент имаше ли изобщо таквава министър?

— Нямаше. Като ми каза Тодор Живков, аз не са мога че се изпотих, но вода,